

PROPUNERI PENTRU ÎNCETAREA PROTESTULUI MAGISTRAȚILOR ȘI RELUAREA ACTIVITĂȚII INSTANȚELOR ȘI PARCHETELOR

Acest document de poziție instituțională prezintă propunerile Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești pentru încetarea protestului și reluarea activității instanțelor și parchetelor.

Poziția instituțională a ministerului față de protestele magistraților și propunerile pentru încetarea acestuia și normalizarea situației este fundamentată pe următoarele considerente:

- 1) afectarea severă a intereselor a aproximativ trei milioane de justițiabili prin sistarea activității în Justiție;
- 2) răspunsul rezonabil dat de Guvern solicitărilor de natură financiară ale magistraților prin rectificarea bugetară și proiectul de lege a salarizării;
- 3) disponibilitatea ministerului de a continua să sprijine eforturile pe termen lung ale magistraților pentru consolidarea statutului acestora și a condițiilor de desfășurare a actului de justiție;
- 4) deprecierea încrederii publicului în magistrați și Justiție prin asocierea imaginii acestora cu încălcarea unor prevederi legale prin întreruperea activității;
- 5) ineficiența întreruperii activității ca metodă pentru soluționarea pachetului de revendicări ale magistraților, altele decât cele de natură salarială și bugetare, care presupun o acțiune instituțională în timp și nu pot fi rezolvate pe loc, chiar și sub presiunea protestului;
- 6) afectarea siguranței cetățenilor și a securității juridice în cazul perpetuării protestului în forma încetării activității de judecată.

Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești propune următorii pași instituționali pentru normalizarea situației și continuarea eforturilor comune pe termen mediu pentru ameliorarea stării Justiției:

A. În perioada imediat următoare:

- 1) reluarea funcționării normale a instanțelor și parchetelor începând cu 11 septembrie 2009;
- 2) adoptarea de către Parlament a legii salarizării într-o formă adecvată statutului constituțional al puterii judecătorești;
- 3) alocarea fondurilor suficiente pentru bunuri și servicii în sistemul judiciar și penitenciar;

- 4) angajarea de întâlniri tripartite minister – CSM – asociații ale magistraților pentru analizarea cauzelor care au condus la blocarea situației și discutarea unei agende comune pe termen mediu și lung;

B. Pe termen mediu:

- 5) armonizarea eforturilor ministerului, CSM-ului și asociațiilor profesionale pentru obținerea pentru 2010 a unui buget care să asigure aplicarea legii salarizării, fonduri suficiente pentru bunuri și servicii, deblocarea posturilor vacante în sistemul judiciar și penitenciar, rezolvarea deficitului de resurse umane, pregătirea implementării noilor coduri;
- 6) elaborarea unei agende minimale a unor obiective strategice pentru Justiție, care să fie promovată în comun de minister, CSM și asociații profesionale până la asumarea ei de către toate partidele politice parlamentare;

C. Pe termen lung:

- 7) bugetarea corespunzătoare a Justiției prin programe multianuale începând cu 2010 (în special pe capitolele de investiții, bunuri și servicii, pregătire profesională), ținând cont de necesitatea implementării noilor Coduri
- 8) creșterea personalului în cadrul tuturor categoriilor din Justiție
- 9) gestionarea eficientă a fondurilor, inclusiv prin introducerea managerului de instanță, după model european, măsură care poate permite transferul administrării bugetelor în viitor
- 10) regândirea structurii personalului Ministerului Public, în contextul regândirii întregului sistem judiciar
- 11) transmiterea unui mesaj clar și constant, nu numai din partea Guvernului, ci, în general, din partea spectrului politic, de considerare a statutului magistraților, ca membri ai unei puteri egale în stat;
- 12) abordarea unei atitudini obiective și constructive a magistraților față de lipsa de performanță a sistemului.

Credem că este necesară adoptarea de către CSM a unei poziții constructive și responsabile în vederea încetării protestelor și a reluării activității instanțelor. Procurorul General are de asemenea obligația, în opinia noastră, să-și continue eforturile pentru normalizarea activității în parchete, inclusiv prin mesaje publice sau în interiorul sistemului. Asociațiile profesionale ar putea face la rândul lor un pas în direcția deblocării situației. Chiar și în lipsa unor astfel de abordări rezonabile, considerăm că șefii instanțelor și parchetelor au datoria să aleagă între radicalismul unor lideri și datoria față de lege. Poziția Curții de Apel Timișoara, care pune accent pe necesitatea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege, este un exemplu în acest sens.

Credem că fiecare dintre puterile statului trebuie să-și reevalueze abordarea față de celelalte, plecând de la datoria constituțională comună față de asigurarea funcționării instituțiilor statului. Executivul și Legislativul trebuie să pună în operă un program multianual de bugetare adecvată a Justiției. Salariile, logistica și infrastructura Justiției trebuie să ajungă rapid la nivelul Poloniei sau Ungariei, iar pe termen mediu, la cel al statelor din vestul Europei. Partidele politice au datoria morală să subscrie unei agende comune pentru consolidarea rapidă a puterii judecătorești, obiectiv propus de Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești în 2008, reluat în 2009, și pe care vom continua să-l susținem.

La rândul lor, unii dintre reprezentanții puterii judecătorești trebuie să abandoneze teza autarhismului și izolaționismului acesteia și să interacționeze inteligent și responsabil cu celelalte puteri. Excesul de putere în reglementare legislativă sau în jurisprudență trebuie eliminat, confruntarea înlocuită de cooperare instituțională. Condițiile sunt însă încrederea în celălalt și recunoașterea propriilor probleme.

Este crucial pentru viitorul sistemului judiciar să își recunoască deschis propriile probleme, să le exhibe și să le rezolve cu intransigență.

În ceea ce privește finanțarea, este necesară creșterea fondurilor alocate pentru investiții, care trebuie să țină pasul cu necesitatea măririi numărului de judecători, procurori, personal auxiliar și de probațiune. Este necesară nu doar deblocarea posturilor vacante, ci și suplimentarea lor având în vedere că personalul din Justiție este subnumeric față de sarcinile la care este chemat să facă față. În plus, creșterea numărului de personal este justificată atât de buna înfăptuire a actului de justiție, cât și de intrarea în vigoare a noilor Coduri. Așadar, creșterea numărului de personal va impune majorarea atât a bugetului pentru salarii, cât și a celui pentru investiții în "infrastructura judiciară", înțelegând prin aceasta sedii, informatică, alte bunuri și servicii.

De altfel, criza de resurse umane este una din vulnerabilitățile sistemului, fapt remarcat și de Raportul de țară pe Justiție din iulie 2009. Pentru a face față provocărilor prezente și viitoare, este nevoie de o atractivitate crescută a profesiilor din sistemul judiciar, aceasta însemnând salarii și condiții decente de muncă.

Concluzionând, putem să ne punem în mod realist problema implementării codurilor numai în condițiile unei bugetări multianuale corespunzătoare. Monitorizarea ar putea fi ridicată într-o perspectivă rezonabilă, numai dacă Politicul face din Justiție o prioritate, inclusiv financiară. Avem în vedere în primul rând investițiile, cheltuielile de capital, de bunuri și servicii.

În paralel cu eforturile de rezolvare a crizei declanșate de proteste, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești își continuă agenda instituțională care ține exclusiv de propriile atribuții, în primul rând de elaborarea proiectelor de acte normative și strategii dedicate sistemului judiciar. Lucrăm la propuneri legislative, precum recuperarea taxelor de timbru ca sursă importantă de venit pentru administrarea justiției.

Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești a fost și rămâne deschis consultărilor cu privire la prioritățile menționate mai sus, a căror rezolvare este condiționată de armonizarea instituțională, dar care rămân blocate atât timp cât activitatea nu va reintra în normal. Ministerul este pregătit să continue dialogul pe aceste teme cu reprezentanții magistrației, dialog obturat din cauza protestelor.

În ce privește rolul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, pentru o mai bună comunicare cu magistrația, dialogul ministerului cu CSM va fi dublat permanent de cel cu asociațiile profesionale ale magistraților și triplat de cel direct cu magistrația, prin întâlniri sau videoconferințe. Scopul este armonizarea eforturilor comune pentru susținerea intereselor puterii judecătorești.

ANEXĂ

A. Poziții instituționale recente privind problemele esențiale ale sistemului judiciar și o descriere a cauzelor și evoluției protestelor

1. Prioritizarea Justiției și proiectul legii salarizării

În data de 6 iulie 2008, cu ocazia Zilei Justiției, ministrul Justiției formulează teza declarării domeniului Justiției ca fiind prioritate strategică de interes național și propune finanțarea prin bugete multianuale.

În data de 8 septembrie 2008, ministerul Justiției postează pe site proiectul legii de salarizare în sectorul judiciar, proiect care includea toate drepturile câștigate în instanță, elaborat în cooperare cu CSM și Ministerul Public. Proiectul nu a mai fost promovat în 2009, datorită evoluțiilor economice nefavorabile care au provocat diminuarea drastică a veniturilor bugetare și a impus condiționalitatea unei legi de salarizare unică în sectorul bugetar, ca parte a angajamentelor asumate față de Fondul Monetar Internațional și Comisia Europeană.

În data de 21 ianuarie 2009, ministrul Justiției cere șefilor de partide parlamentare adoptarea unei legi a salarizării în sectorul judiciar și alcătuirea unei agende pentru Justiție susținută de întreg spectrul politic. Apelul este reluat prin mai multe intervenții publice ale ministrului.

2. Problema sporurilor

În perioada 2001 - 2008, Ministerul Justiției s-a confruntat cu un amplu fenomen contencios prin care aproximativ 90% din personalul din sistemul judiciar – magistrați și personal auxiliar - a obținut acordarea sau recunoașterea unor drepturi salariale prin hotărâri judecătorești executorii și definitive.

Valul de litigii a atins punctul maxim în perioada 2007-2008, obiectul acestor procese fiind, în special, acordarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică de 50%.

Sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică de 50% a fost introdus în 1997. În anul 2000, acest spor a fost eliminat printr-o ordonanță de guvern, care modifica Legea privind salarizarea personalului din justiție (Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996). De notat că, în același timp, ordonanța a modificat prin majorare baza de calcul salarială, astfel încât, în expresie valorică bănească, indemnizațiile au fost în valoare netă majorate.

Ulterior, majoritatea magistraților și personalul auxiliar au acționat în judecată MJLC, solicitând plata sporului de 50%, pe motiv că acest spor prevăzut printr-o lege organică nu putea fi eliminat din lege printr-o ordonanță a Guvernului.

Practica judecătorească și Înalta Curte de Casație și Justiție (în decizia în recursul în interesul legii din martie 2008) au statuat că judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, precum și personalul auxiliar de specialitate au dreptul la un spor de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

Ministerul Finanțelor își precizează în 2008 poziția instituțională în sensul că nu dispune de sumele necesare pentru acoperirea sporurilor obținute în instanță, estimate la aproximativ 400 milioane euro la acel moment.

În fața unei astfel de realități juridice, financiare și instituționale, ministerul Justiției propune un plan de rezolvare bazat pe doi piloni, eşalonarea plății titlurilor (Ordonanța de Urgență 75/2008) și clarificarea legislativă a remunerării magistraților (proiectul din septembrie 2008). Planul este agreat de CSM și Guvern, dar nu este aplicat decât parțial de Guvern în 2008.

În data de 27 mai 2009, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit Legii fundamentale, singura autoritate abilitată să exercite controlul constituționalității legilor sau ordonanțelor este instanța constituțională (nici ICCJ, nici instanțele judecătorești nu au această competență). Totodată, CC statuează că "ICCJ nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora".

3. Conflict de natură constituțională neîntemeiat

În data de 7 mai 2009, Plenul CSM ia în discuție declanșarea unui conflict de natură constituțională privind subfinanțarea Justiției.

În data de 13 mai 2009, președintele CSM formulează cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională cu Executivul, susținând că Justiția este subfinanțată cronic de către Executiv.

În data de 17 iunie 2009, Curtea Constituțională respinge cu unanimitate de voturi cererea CSM și constată că Executivul nu a subfinanțat cronic Justiția.

4. Premisele declanșării protestelor

Legea bugetului pe anul 2009 a stabilit un plafon de finanțare pentru sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică 50% și pentru sporul de confidențialitate de 15%, diferențiat pe categorii de ordonatori de credite, pe întreg anul pentru ÎCCJ și CSM și pentru numai câteva luni pentru Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești și Ministerul Public. Pe această bază, ministerul emite un ordin în 4 martie 2009 prin care organizează plata sporurilor.

În intervalul februarie – aprilie, ministerul informează CSM și șefii instanțelor, precum și Prim Grefierii și Grefierii Șefi, printr-o serie de întâlniri, asupra iminenței reapariției inechităților în sistem, odată cu epuizarea fondurilor pentru sporurile de 50% și 15% în vară.

În data de 3 aprilie 2009 ministerul primește viză de control financiar preventiv negativ din partea Ministerului Finanțelor Publice (MFP) și emite în consecință un ordin prin care organizează plata salariilor fără sporuri, conform poziției MFP. Ulterior, ordinul este suspendat de Justiție.

În data de 3 iulie 2009, ministerul emite o circulară prin care organizează plata salariilor începând cu luna iulie fără sporuri, având în vedere că Legea bugetului nu a acordat fondurile necesare. Ulterior, circulara a fost atacată în Justiție și suspendată.

În data de 7 iulie 2009 debutează prima formă de protest și declarațiile asociațiilor magistraților prin care se reclamă plata sporului. Activitatea instanțelor este suspendată zilnic între orele 9.00 și 12.00. Personalul auxiliar se alătură acestor acțiuni, oprind activitatea între orele 12.00 și 14.00.

În prealabil, în lunile martie și aprilie, grefierii protestaseră pentru neplata orelor suplimentare, pentru care, de asemenea, legea bugetului nu prevedea fondurile necesare.

La jumătatea lunii iulie, apar mai multe plângeri penale și denunțuri penale la adresa ministrului Justiției și ministrului finanțelor publice.

La sfârșitul lunii iulie, asociațiile magistraților încep să invoce, ca motiv pentru proteste, problema subfinanțării justiției.

La jumătatea lunii august, magistrații de la Târgu Mureș inițiază radicalizarea protestelor de la 1 septembrie 2009, prin întreruperea activității începând cu această dată. Se propune refuzul desemnării judecătorilor în birourile electorale. Revendicările sunt legate de poziționarea justiției pe grila de salarizare în proiectul legii salarizării unice.

Spre sfârșitul lunii august, asociațiile magistraților și alte instanțe își exprimă sprijinul pentru demersul inițiat de magistrații de la Târgu Mureș.

De la începutul lunii septembrie, magistrații din majoritatea instanțelor au extins protestul și au întrerupt activitatea de judecată. De asemenea, a fost sistat programul cu publicul. Procurorii s-au alăturat acestor acțiuni.

La data de 1 septembrie, judecătorii ICCJ au hotărât solidarizarea cu protestul inițiat ca urmare a adunărilor generale convocate de judecătorii curților de apel, tribunalele și judecătoriilor din țară.

La data de 4 septembrie, asociațiile magistraților și reprezentanții ICCJ decid uniformizarea formelor de protest în toată țara, conform celor hotărâte de judecătorii ICCJ.

5. Poziția MJLC față de proteste. Consecințele întreruperii activității.

Încă de la începutul lunii iulie, MJLC a solicitat reluarea normală a activității și a atras atenția că acțiunile judecătorilor sunt nelegale și nestatutare și că afectează negativ interesele cetățenilor.

De asemenea, Ministerul a cerut în mod repetat CSM să solicite întreruperea protestelor. CSM nu a adoptat o poziție fermă.

Ca urmare, cele două părți au cerut medierea conflictului de către președintele României, potrivit prevederilor Constituției. În cadrul procesului de mediere, au avut loc două întâlniri pe 28 iulie și pe 14 august 2009, dar, cu toate acestea, protestele au continuat.

Ministerul a arătat că generalizarea protestelor afectează grav interesele cetățenilor, activitatea economică, securitatea juridică, siguranța cetățeanului și ordinea publică, iar efectele blocării instanțelor sunt severe, afectând atât cetățenii, cât și economia. Practic, 3 milioane de justițiabili, persoane fizice sau juridice, sunt afectate direct sau indirect de protest. Continuarea protestului va conduce la deteriorarea în continuare a respectului și încrederii cetățenilor în Justiție.

B. Motivații:

La începutul lunii iulie, protestele au fost motivate de „suprimarea sporului de 50% de către minister”.

Ulterior, motivul legat de „subfinanțarea justiției”, respectiv lipsa banilor pentru cheltuieli de funcționare, a trecut în prim-plan.

Protestele s-au radicalizat în luna septembrie, principala revendicare fiind legată de grila de salarizare, respectiv de menținerea nivelului salarizării (și, deci, a sporurilor recunoscute prin hotărâri judecătorești).

Printre cele mai recente revendicări se numără:

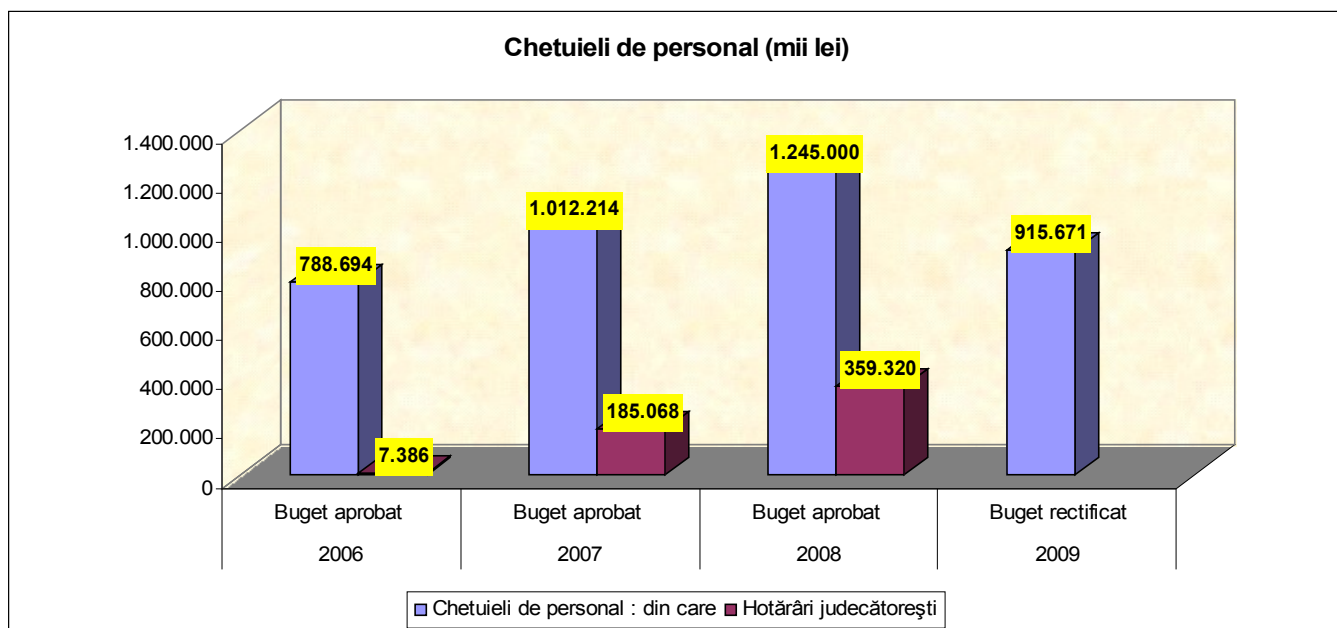
- trecerea bugetului instanțelor judecătorești din administrarea MJLC în administrarea ICCJ;
- trecerea taxelor de timbru de la autoritățile locale la bugetul propriu al justiției;
- alocarea a 1% PIB pentru bugetul Justiției

C. Analiza MJLC privind motivațiile protestului

1. Problema sporului de 50%

De fapt, problema „sistării” plății sporului de 50% începând cu luna iunie rezidă în Legea bugetului de stat pe 2009. Potrivit acestei legi, Ministerul Justiției a dispus de fonduri pentru plata sporului numai pentru salariile aferente lunilor martie-mai 2009. De notat că, prin aceeași lege au fost alocate fonduri pentru plata sporului pe tot parcursul anului de către Consiliul Superior al Magistraturii și Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru personalul propriu. La nivel instituțional, este de luat în considerare faptul că, în timp ce în cadrul celor două instituții lucrează câteva sute de oameni, minister gestionează, ca ordonator principal de credite, plata salariilor pentru peste 12.400 de magistrați, personal auxiliar și conex. Împrejurarea perpetuează inechitatea.

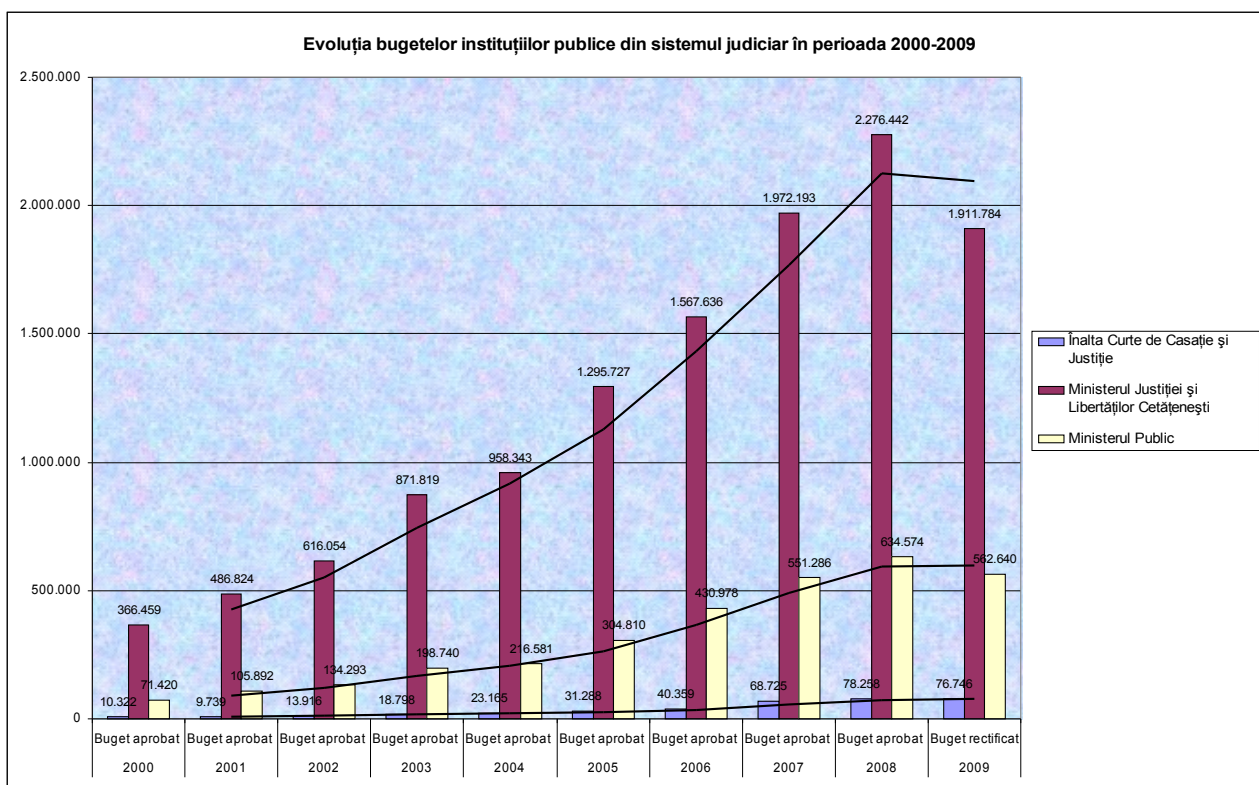

2. Problema subfinanțării

Reiterăm că problema subfinanțării cronice a sistemului judiciar, ridicată de CSM prin conflictul constituțional declanșat în mai 2009, a fost clarificată chiar de către Curtea Constituțională, care a hotărât în iunie 2009 că acest conflict este neîntemeiat.

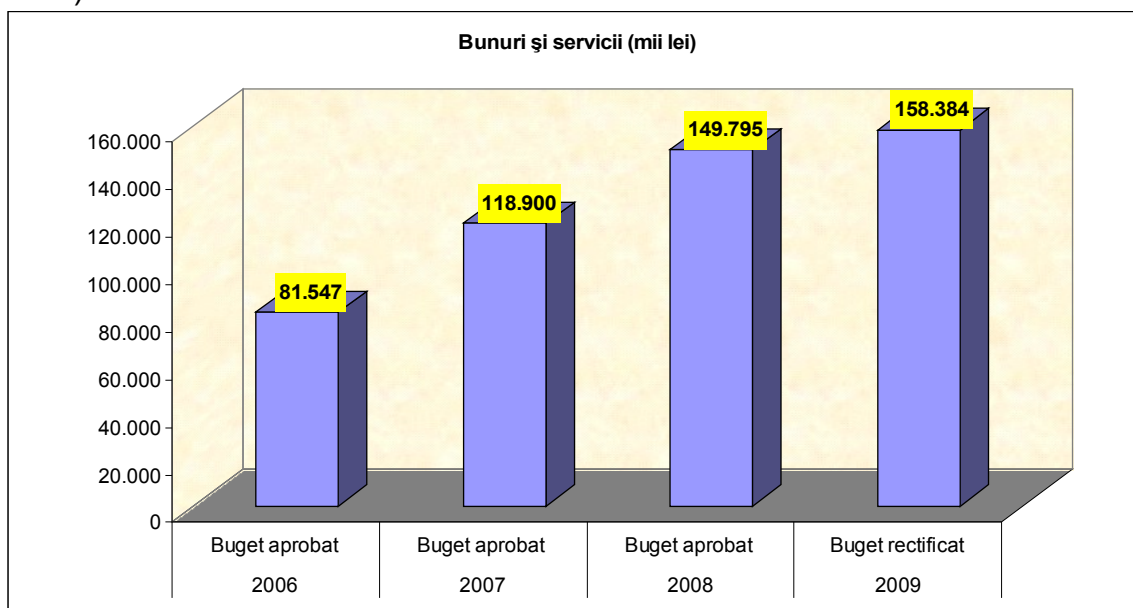
Executivul este preocupat de ameliorarea actului de justiție și a condițiilor în care lucrează magistrații, fapt demonstrat de creșterea constantă și progresivă a bugetului total alocat justiției în perioada 2000 – 2008. Ca urmare, după cum se poate observa și din graficul de mai jos, nu se poate vorbi despre o subfinanțare cronică a sistemului judiciar în contextul invocat de CSM, ci de o „situație pasageră” determinată de criza economică.

În ceea ce privește situația din 2009, execuția bugetară arată că resursele alocate pentru bunuri și servicii au fost sensibil egale pentru primele șapte luni din 2009 cu aceeași perioadă din 2008. Precizăm că instanțele sunt responsabile pentru gestionarea acestora.

Mai mult, la sfârșitul lunii august, Guvernul a alocat pentru rectificarea bugetară fondurile suplimentare necesare desfășurării activității curente. Bugetul Ministerului Justiției a fost suplimentat cu 111 milioane lei. Astfel, la capitolul cheltuieli bunuri și servicii, a fost alocată suplimentar suma de 65 milioane lei. Ca urmare, bugetul pentru 2009 la acest capitol a crescut cu 6% față de anul precedent (158 milioane lei în 2009, față de 149 milioane lei în 2008).

3. Proiectul legii salarizării unice

Guvernul a elaborat un proiect de lege care menține puterea judecătorească în vârful piramidei de salarizare a bugetarilor și care respectă principiul egalității acesteia cu puterea executivă și puterea legislativă, ținând cont de lanțul de funcții din sistemul judiciar. Salarizarea celorlalte profesii din Justiție a fost îmbunătățită în proiect.

În contextul constrângerilor bugetare existente, proiectul de lege prevede că, începând cu anul 2010, drepturile de natură salarială ale magistraților și altor categorii profesionale din Justiție vor include, în expresie valorică bănească, sporurile obținute pe cale de jurisprudență (sporul de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și sporul de 15% pentru confidențialitate). Din punct de vedere tehnic, o parte din aceste sporuri a fost inclusă în baza de calcul, iar o altă parte a fost păstrată, ca spor, în afara bazei salariale.

Ministerul Justiției susține adoptarea acestui proiect, ca bază pentru o salarizare adecvată în Justiție, care să crească progresiv în următorii ani, pe măsura evoluțiilor economice și bugetare.

Bazele negocierilor

- Proiectul și Grila au fost elaborate într-o primă formă în primăvara acestui an, în urma discuțiilor și negocierilor dintre MMFPS și alte ministere, precum și cu partenerii sociali. Într-o primă etapă, Ministerul Justiției și CSM și-au armonizat pozițiile cu privire la Proiect și Grilă pe parcursul primei runde de negocieri.
- Ministerul Justiției a participat la ședințele grupurilor de lucru și la negocierile privind Proiectul și Grila în prima variantă, solicitând în același timp Guvernului ca la lucrări și discuții să participe și reprezentanții Consiliului Superior al Magistraturii (CSM). CSM s-a alăturat ulterior grupului de lucru, dar a participat doar la o parte dintre întâlniri, ceea ce nu a fost de natură să optimizeze procesul de negociere.
- Necesitatea unei legi de salarizare unitară în sectorul bugetar a fost impusă de incoerențele și inechitățile apărute în subsistemele de salarizare bugetară, rezultat al intervențiilor din ultimii ani asupra legislației în domeniu efectuate de autoritățile Executivă, Legislativă și Judecătorească, unele dintre acestea cu depășirea limitelor propriilor competențe¹. Acestea au fost agravate de efectele crizei economice asupra încasărilor la bugetul de stat. În acest context, Guvernul și-a asumat redactarea și adoptarea legii ca o necesitate, fapt consemnat și în acordul cu Fondul Monetar Internațional (FMI).
- Discuțiile și negocierile s-au purtat pe fondul unei crize economice care a impus și impune reevaluarea nivelurilor de salarizare în sectorul bugetar și a corelărilor dintre acestea, în condițiile unei scăderi a economiei cu aproximativ 8% în primul semestru, care a pus în discuție sustenabilitatea bugetară a nivelurilor de salarizare existente.
- Reprezentanții Ministerului Justiției au participat intens și proactiv la lucrările de elaborare a proiectului de lege a salarizării. Pe tot parcursul discuțiilor și lucrărilor, obiectivul principal al ministerului a fost acela de a include în cadrul reglementării un nivel de salarizare corespunzător statutului și importanței profesiei de magistrat, a profesiilor auxiliare Justiției și a importanței muncii personalului din probațiune și din Administrația Națională a Penitenciarelor.

¹ Decizia Curții Constituționale nr.838 din 27 mai 2009

- În cadrul procesului de elaborare a proiectului de lege, s-a ținut seama de argumentele prezentate în mod instituțional, direct de către magistrați, precum și prin reprezentanții acestora, fiind luate în considerare și susținute.
- Eforturile instituționale și intervențiile decisive ale Ministerului Justiției în cadrul procesului au condus la ameliorarea poziției puterii judecătorești în Grila, fapt ce a fost realizat cu sprijinul politic ferm din partea Primului Ministru.
- Protestele nu au fost de natură să eficientizeze eforturile Ministerului, pentru că presiunea exercitată în acest mod a apărut în dezacord cu legalitatea, responsabilitatea, reținerea, prudența și echilibrul de care ar trebui să dea dovadă Justiția ca putere în stat și fiecare magistrat în parte. Părăsirea ostentativă a ședințelor de negociere de către unii membri CSM au fost de natură să crească presiunea în cadrul discuțiilor și să le facă mai dificile. În schimb, pozițiile pragmatice și propuneri formulate de unii reprezentanți ai instanțelor la ultima întâlnire de negociere a proiectului au fost bine primite și analizate cu toată atenția, fiind ulterior susținute de minister în cadrul procesului de elaborare a proiectului de lege.